

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas Psalmorvm Decades

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Propter hoc lætatum est cor meum & exultauit lingua mea: Insuper & caro
mea requiescet in spe.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

Ne commouear.

Ne commouear, non dicit, ne tangar, ne tenter, ne sentiam: Nam fides patiens affectus est, exerceri uult & quiescere non potest nec linitur, uerū uincit fides (ut. j. Iohan. ij. dicitur) nostra: Et Paulus dicit nos a deo semper triumphaturos (id est, triumphatores fieri) in Christo.

Propter hoc lætatum est cor meum & exultauit lingua mea:

Insuper & caro mea requiescet in spe.

Fiduciam speratur affectus dulciss.

Hoc est quod dixi, Ad fiduciam istam cordis bonā de deo, infallibiliter se qui latitiā cordis, & dulcissimū affectum erga deum & omnē creaturā, sic enim credenti spiritus sanctus diffunditur in cor, & rursus cor hoīs diffundit, & dilatat in omnem promptitudinē, omnia gratuito faciēdi & patiēdi, tam coram deo q̄ hominibus, Ibi inimicos nō minus q̄ amicos diligit, efficiūq; uolens omnīū seruus, ut omnibus queat prodesse, suisq; non modo in carnis sensu, sed etiā prodigius factus, Sic psal. iiii. cum dixisset, Signatū est super nos lumen uultus tui dñe, mox secutus dicit, Dedisti latitiam in corde meo, in eodem duo ista cōnectens fidem & latitiam cordis, sicut & hoc loco facit.

Gloria David.

Ad hanc aut latitiam mox sequitur, laus, prædicatio, gratitudo & iactantia diuinæ misericordiæ, idq; cum summo cordis gaudio: ideo nō simpliciter dicit, Confitebitur lingua mea, sed exultabit, id est, exultans & tripudians loquetur. Quē affectū hebraus etiā altera nominis Epitaphi & Emphasi sic eloquit, Exultauit gloria mea, nos lingua, pro gloria, habem⁹, Videturq; mihi Dauid hoc sibi præ cæteris proprium habere, ut gloriā suam appelleret, uocalem & exteriorē laudem & iactantiam, in qua non modo deum glorificet, sed præ teneritudine affectus, etiā gloriatur in ea glorificatione, sic enim loquitur psal. cv. Ut confiteamur nomini sancto tuo, & gloriemur in laude tua. Et. xxxix. Ut ceter tibi gloria mea, & non compungar, domine deus meus in æternum confitebor tibi. Et. cvij. Cātabo & psallā in gloria mea. Et. lvj. Exurge gloria mea, exurge psalteriū & Cythara, exurgā diluculo. In his omnibus claret, gloriā meam esse idem quod canticū meum, uel uocem meā, qua gloriatur & glorificat. Quare & hoc psalmo cānere debemus, ne gloriā suam Christus credatur appellare famam suam, sed potius officium, quo in deo gloriatur, immo gloriarius & latus deum glorificat, Nec memini hoc usū gloriā meā alibi legisse in scripturis, Itaq; erumpentis latitiæ & exuberantissimi affectus hæc uerba sūt, quod iterum experientia docet, nō lingua nec calamus.

An autē ista omnia in Christi persona dicantur pro tempore passionis suæ quæri potest. Si enim id de derimus, manifestum est, Christum in media passione summa fuisse exultatione gauisum, ut hæc uerba psalmi probat, de qua re multi multa quaesierūt, & nescio an inuenerint, Ego uero arbitror nō esse necessariū ad tempus passionis referri, propheta enim neq; ordinem rei gestæ a Christo seruant, neq; omnia uno loco canunt, multaq; in medio relinquunt, nec est necesse rem gestam ordine texere, dum ppheta in persona Christi aut alterius formatur, Satis est omnia uera dici, ordinēq; rebus gerendis relinquere: Nec Euangelistæ ubiq; ordinem seruāt, Estq; celebrata regula scripturæ intelligendæ, præsertim pphetiæ, multa dici per anticipationem & recapitulationem: Ita & hic dum Christus sese confitetur in patre latum esse & gloriari & prædicare, tacitis omnibus operibus & uirtutib⁹, quas in eodem gaudio fecit, ad ultia

ad ultimam transiit, ac si dicat: Non modo prædicabo & glorificabo, uerum etiam ut taceam opera & uirtutes & totam uitam meam, libens etiam moriar, & eadem fiducia certus sum, quieturam quidem carnem meam mortuam, sed in spe & expectatione certissimæ resurrectionis.

Verbum hebraicum, Requiescet, idem est quod præcedenti psalmo dictum est: Requiescet, seu habitabit in monte sancto tuo, unde Hieronymus hic ueritatem habitacionem, quasi illud psal. iij. dicat: In pace simul dormiā & quietam in puluere deducat, id est, sepeliat, ut possit etiā sic uerti aut saltem intelligi, Caro mea sepeliet in spe. Verum Petrus Actuum. ij. hunc uersum nō iuxta hebraicum, sed iuxta. lxx. citat, nec sepeliēdi uerbum, nec gloriam meam tangens, sensum tamen neutra translatio uitiat.

Igitur noua est hæc Prophetia de nullo antea audita, unus enim hic & solus Christus generalem illam rotius generis humani dirumpit pœnam, Gen. iij. statutam: In puluere reuerteris, neq; de ullo alio scriptura tale qd loquitur, etiam si pie opinemur, idem de uirgine gloriosa, & sancto Iohanne, scriptura omnes pulueri tradit, solus hic nouo & uere aureo Michtham latissimū affert nuncium, carnem suam non in puluere ituram, sed in pace morituram & expectaturam. Singula ergo uerba & aurea sunt & ponderāda, mea caro, scilicet suam unicam excipiens ab omnium carne, quorum nulla mansit aut quieuit, sed omnis omnium abiit in puluere, ubi mortem indicat, quia separato spiritu uere sicut omnium aliorum mortua fuit. Ingens ergo miraculum similiter mori & non similiter corrumpi. Et caro requiescet, id est, etiam si sepelietur, sicut & aliorum, tamen quietem & pacem habebit, nō enim tangetur ulla putredine aut uerme, quæ pax & quies nullius est alterius carnis. In spe, nō enim in finem ita quiescet, sed expectabit, ut rursus excitetur & uiuat. Ecce q̄ proprijs uerbis Christum prædixit, resurrecturum, quo indicat se clarissimam & plenam habuisse cognitionem Christi morituri & resurrecturi. Et merito hūc locum Apostoli insigniter præ cæteris extulerunt.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum uidere corruptionem.

Explicat quod dixerat: Requiescet in spe, ista est spes, scilicet q̄ non derelinques nec corrumpi fines, hoc est, absq; dubio suscitabis. Et placet dici, non spiritum meum, sed animam meā, heb. נַפְשִׁי Naphsi, q̄ anima pro uita in scripturis accipi solet, seu pro anima, in quantum uiuificat & uegetat corpus, ut ostendat spiritus, Christum uere ad uitam corporalem reuocandum esse.

Sanctus hoc loco, חַסִּיד Hasid est, qui gratia spiritus sanctificatus est, & Christus proprie & passim in scripturis appellatur, sanctus dei, sicut Christus domini. Nec inuenietur in singulari numero, facile ullus, qui sanctus dei dicatur, seu sanctus tuus, præter Christum solum, quem & hic solum prædicat David. Hebraismus illum notum existimo, uidere corruptionem pro corrumpi, sicut uidere mortem, pro mori, non uidere mortem, pro non mori, ut est apud Lucam, ij. & Ioannem, viij. quo forte scriptura uititur ad indicandam diuinam uirtutem, cui omnia uiuunt & nihil perit aut corrumpitur, sed nobis perimus & nobis morimur, ac corrumpimur.

Ff - Sensus